PORUKA SEDMOG ANĐELA

SVEZAK 1 / BR. 13
15. STUDENI 2026.

PADAJU LI KRALJEVSTVA OVOGA SVIJETA?

Tajna drevnog proročanstva koja otkriva našu sudbinu

STUDIJA XIII: *Što nas čeka nakon pada svjetskih sila?*

Časopis za proučavanje biblijskih istina

Sadržaj

Proučavanje Svetog Pisma 3
STUDIJA XIII: Kraljevstva ovoga svijeta

Ima li nade za one koji su umrli nespašeni? 13
18. Kako će čovječanstvo doživjeti moralnu i duhovnu preobrazbu?

Slava Božja 15
1. DIO: Božji otisci prstiju

Riječ uredništva

Dragi čitatelji,

Pred vama je 13. broj časopisa *Poruka Sedmog Anđela* (Svezak 1 / Br. 13, 15. studeni 2026.). U ovom broju s ponosom predstavljamo novu rubriku, *Slava Božja*, u kojoj istražujemo zadivljujuće dokaze Stvoriteljevog inteligentnog dizajna u svemiru kroz članak "Božji otisci prstiju". U vremenu kada mnogi traže dokaze, naš nam svemir sam po sebi glasno svjedoči o Stvoritelju.

U našoj redovitoj rubrici *Proučavanje Svetog Pisma* donosimo 13. studiju koja detaljno objašnjava "Kraljevstva ovoga svijeta" i Božji plan za njih. Dok u rubrici *Ima li nade za one koji su umrli nespašeni?* kroz 18. lekciju promišljamo o moralnoj i duhovnoj preobrazbi čovječanstva u nadolazećem Kraljevstvu mira i pravde.

Nadamo se da će vas ove stranice ohrabriti, potaknuti na dublje razmišljanje i učvrstiti vašu vjeru.

PROUČAVANJE SVETOG PISMA

STUDIJA XIII

KRALJEVSTVA OVOGA SVIJETA

Prvo gospodstvo — Njegov gubitak — Njegovo otkupljenje i obnova — Tipsko Božje kraljevstvo — Uzurpator — Dvije faze sadašnjeg gospodstva — Vlasti koje postoje, od Boga su uređene — Nabuhodonozorovo viđenje istih — Danijelovo viđenje i tumačenje — Kraljevstva ovoga svijeta promatrana s drugog stajališta — Ispravan odnos Crkve prema sadašnjim vladavinama — Ukratko ispitano božansko pravo kraljeva — Tvrdnje kršćanstva lažne — Bolja nada u Petom univerzalnom carstvu.

U PRVOM poglavlju Božanskog otkrivenja, Bog objavljuje svoj naum u vezi sa svojim zemaljskim stvarstvom i njegovom vladavinom: "I reče Bog: Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična, i neka gospodare nad ribama morskim, i nad pticama nebeskim, i nad stokom, i nad svom zemljom, i nad svim gmizavcima koji gmižu po zemlji. Tako Bog stvori čovjeka na svoju sliku; na Božju sliku ga stvori: muško i žensko stvori ih. I Bog ih blagoslovi. I reče im Bog: Plodite se i množite, i napunite zemlju, i sebi je podložite; i gospodarite nad ribama morskim, i nad pticama nebeskim, i nad svakim živim bićem koje se miče po zemlji."

Tako je gospodstvo nad zemljom stavljeno u ruke ljudskog roda, zastupljenog u prvom čovjeku Adamu, koji je bio savršen i stoga potpuno osposobljen da bude gospodar, vladar ili kralj zemlje. Ovo poslanje da se množe, napune zemlju, podlože je sebi i imaju gospodstvo nad njom nije bilo namijenjeno samo Adamu, nego cijelom čovječanstvu: "Neka gospodare", [A246] itd. Da je ljudski rod ostao savršen i bez grijeha, ovo gospodstvo nikada ne bi prešlo iz njegovih ruku.

Primijetit će se da u ovom poslanju nijednom čovjeku nije dano gospodstvo ili vlast nad bližnjima, nego je cijelom rodu dano gospodstvo nad zemljom, da je obrađuje i koristi njezine proizvode za opće dobro. Ne samo da je njezino biljno i mineralno bogatstvo tako stavljeno čovjeku na raspolaganje, nego su mu na raspolaganju i na usluzi sve vrste životinjskog svijeta. Da je rod ostao savršen i proveo ovaj prvobitni Stvoriteljev naum, kako bi rastao u broju, bilo bi potrebno da se ljudi međusobno savjetuju, sistematiziraju svoje napore i osmisle načine i sredstva za pravednu i mudru raspodjelu zajedničkih blagoslova. I kako bi, s vremenom, zbog njihovog ogromnog broja bilo nemoguće da se svi sastanu i savjetuju, bilo bi potrebno da različite klase ljudi izaberu određene pojedince iz svojih redova koji će ih zastupati, izražavati njihove zajedničke osjećaje i djelovati u njihovo ime. A da su svi ljudi bili savršeni, mentalno, fizički i moralno, da je svaki čovjek nadasve ljubio Boga i Njegove odredbe, a svog bližnjeg kao samog sebe, ne bi bilo nikakvih trzavica u takvom uređenju.

Gledano na taj način, prvobitni Stvoriteljev naum za vladavinu nad zemljom bio je po obliku republika, vladavina u kojoj bi svaki pojedinac imao udjela; u kojoj bi svaki čovjek bio suveren, u svakom pogledu obilno osposobljen da vrši dužnosti svoje službe, kako za vlastito tako i za opće dobro.

Ovo gospodstvo nad zemljom koje je dodijeljeno čovjeku imalo je samo jedan uvjet o kojem je ovisilo njegovo vječno trajanje, a to je bilo da se ta božanski dodijeljena vladavina uvijek provodi u skladu s Vrhovnim Vladarom svemira, čiji je jedini zakon, ukratko rečeno, Ljubav. "Ljubav je ispunjenje zakona." "Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim [A247] umom svojim; ...i ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe." Rim. 13:10; Mat. 22:37-40

U vezi s ovom velikom naklonošću koja je dodijeljena čovjeku, David, hvaleći Boga, kaže: "Učinio si ga malo manjim od anđela; slavom i čašću si ga okrunio; postavio si ga da gospodari nad djelima ruku tvojih." (Ps. 8:5, 6) Ovo gospodstvo dano čovječanstvu u osobi Adama bilo je prvo uspostavljanje Božjeg Kraljevstva na zemlji. Čovjek je tako vršio gospodstvo kao Božji zastupnik. Ali čovjekova neposlušnost Vrhovnom Vladaru oduzela mu je ne samo život, nego i sva njegova prava i privilegije kao Božjeg zastupničkog vladara zemlje. Od tada je on bio pobunjenik, svrgnut s prijestolja i osuđen na smrt. Zatim je Božje kraljevstvo na zemlji ubrzo prestalo, i od tada nije uspostavljeno, osim nakratko, na tipski način, u Izraelu. Iako je u Edenu čovjek izgubio pravo na život i gospodstvo, nijedno mu nije oduzeto iznenada; i dok osuđeni život traje, čovjeku je dopušteno da vrši gospodstvo nad zemljom prema vlastitim idejama i sposobnostima, sve do Božjeg određenog vremena za onoga koji ima pravo preuzeti gospodstvo koje je kupio.

Smrt našeg Gospodina otkupila je ili kupila ne samo čovjeka, nego i cijelo njegovo prvobitno nasljedstvo, uključujući gospodstvo nad zemljom. Budući da ga je kupio, vlasništvo je sada u Njemu: on je sada zakoniti nasljednik, i u svoje određeno vrijeme, i to uskoro, preuzet će posjed nad onim što je kupio. (Efež. 1:14) Ali kao što on nije kupio čovjeka da bi ga držao kao svog roba, nego da bi ga vratio u njegovo prijašnje stanje, tako je i s gospodstvom nad zemljom: on je otkupio to gospodstvo i sve čovjekove prvobitne blagoslove u svrhu njihova obnavljanja kada čovjek ponovno bude osposobljen provoditi ih u skladu s Božjom voljom. Stoga Mesijina vladavina na zemlji neće biti vječna. Nastavit će se samo dok, svojom snažnom željeznom vladavinom, ne uguši svaku pobunu i neposluh, i dok ne vrati pali rod u prvobitno [A248] savršenstvo, kada će oni biti potpuno sposobni ispravno vršiti gospodstvo nad zemljom onako kako je prvobitno zamišljeno. Kada bude tako obnovljeno, ono će ponovno biti Božje Kraljevstvo na zemlji, pod čovjekom, Božjim imenovanim zastupnikom.

Tijekom Židovskog doba Bog je organizirao izraelski narod kao svoje kraljevstvo, pod Mojsijem i sucima — neku vrstu republike — ali ono je bilo samo predslika. A despotskija vladavina koja je kasnije uspostavljena, osobito pod Davidom i Solomonom, bila je u nekim aspektima predslika obećanog kraljevstva, kada će Mesija vladati. Za razliku od okolnih naroda, Izrael je imao Jehovu za svog Kralja, a njihovi su vladari nominalno služili pod njim, kao što saznajemo iz Ps. 78:70, 71. To je sasvim jasno navedeno u 2. Ljet. 13:8 i 1. Ljet. 29:23, gdje se Izrael naziva "Kraljevstvom Gospodinovim", i gdje se kaže da je Solomon "sjeo na PRIJESTOLJE GOSPODINOVO, umjesto Davida, oca svoga", koji je sjedio na istom prijestolju ili vršio vladavinu istog prijestolja četrdeset godina prije toga, nakon Šaula, prvog kralja.

Kad je izraelski narod griješio protiv Gospodina, On ga je višekratno kažnjavao, dok mu konačno nije u potpunosti oduzeo kraljevstvo. U danima Sidkije, posljednjeg koji je vladao iz Davidove loze, žezlo kraljevske moći bilo je uklonjeno. Tada je to tipsko Božje kraljevstvo bilo srušeno.

Božja odluka u vezi s tim pitanjem izražena je u riječima: "A ti, oskvrnjeni i zli kneže Izraelov, kojemu je došao dan kada će bezakonju doći kraj, Ovako govori Gospodin Bog: Ukloni dijademu, i skini krunu: to više neće biti isto... Ja ću ga srušiti, srušiti, srušiti; i NEĆE GA VIŠE BITI, dok ne dođe onaj koji na to ima pravo; i Njemu ću to dati." (Ezek. 21:25-27) U ispunjenju ovog proročanstva, babilonski je kralj krenuo na Izrael, odveo narod u ropstvo i uklonio njihova kralja. Iako im je kasnije Kir Perzijanac vratio nacionalno postojanje, oni su [A249] bili podanici i plaćali danak uzastopnim carstvima Medo-Perzije, Grčke i Rima, sve do konačnog uništenja njihove državnosti, 70. godine n. e., od kojeg su vremena raspršeni među svim narodima.

Kraljevstvo Izraela jedino je, od pada, koje je Bog ikada priznao kao ono koje na bilo koji način predstavlja Njegovu vladavinu, zakone, itd. Bilo je mnogo naroda prije njega, ali nijedan drugi nije mogao s pravom tvrditi da mu je Bog osnivač, niti da su njegovi vladari Božji zastupnici. Kada je dijadema oduzeta Sidkiji i kada je kraljevstvo Izraela bilo srušeno, određeno je da ono mora ostati srušeno sve dok ne dođe Krist, zakoniti baštinik svijeta, da ga zatraži. Stoga su sva druga kraljevstva koja su na vlasti sve do ponovnog uspostavljanja Božjeg kraljevstva označena kao "kraljevstva ovoga svijeta", pod "knezom ovoga svijeta"; i stoga su sve tvrdnje bilo kojeg od njih da su Božja kraljevstva lažne. Niti je to Božje Kraljevstvo bilo "USPOSTAVLJENO" pri prvom Kristovom dolasku. (Luka 19:12) Tada, i od tada naovamo, Bog izabire iz svijeta one koji će biti smatrani dostojnima da vladaju s Kristom kao sunasljednici tog prijestolja. Tek prilikom svog drugog dolaska, Krist će preuzeti kraljevstvo, moć i slavu, i vladat će kao Gospodar svih.

Sva ostala kraljevstva osim Izraela u Pismu se nazivaju neznabožačkim kraljevstvima — "kraljevstvima ovoga svijeta", pod "knezom ovoga svijeta" — Sotonom. Uklanjanje Božjeg kraljevstva u danima Sidkije ostavilo je svijet bez ijedne vladavine koju bi Bog mogao odobriti, ili čije bi zakone ili poslove On posebno nadgledao. Neznabožačke vladavine Bog je priznao neizravno, po tome što javno objavljuje svoj dekret (Luka 21:24) da bi u vrijeme interregnuma kontrolu nad Jeruzalemom i svijetom trebale vršiti neznabožačke vladavine.

Ovaj interregnum, ili međurazdoblje između [A250] uklanjanja Božjeg žezla i vladavine te njihova ponovnog uspostavljanja u većoj moći i slavi u Kristu, u Pismu se naziva "Vremena neznabožaca". I ta "vremena" ili godine, tijekom kojih je dopušteno da "kraljevstva ovoga svijeta" vladaju, fiksna su i ograničena, a vrijeme za ponovno uspostavljanje Božjeg Kraljevstva pod Mesijom jednako je tako fiksno i označeno u Pismu.

Koliko god zle bile ove neznabožačke vladavine, one su bile dopuštene ili "od Boga uređene" za mudru svrhu. (Rim. 13:1) Njihova nesavršenost i loša vladavina čine dio opće pouke o izuzetnoj grešnosti grijeha i dokazuju nesposobnost palog čovjeka da samim sobom vlada, pa čak i na vlastito zadovoljstvo. Bog im, uglavnom, dopušta da provode svoje vlastite namjere koliko mogu, sprečavajući ih samo onda kada bi se umiješale u Njegove planove. Njegova je namjera da na kraju sve surađuje na dobro, i da konačno čak i "ljudski gnjev njega hvali". Ostatak, koji ne bi donio nikakvo dobro, ne bi služio nikakvoj svrsi niti bi pružio ikakvu pouku, On obuzdava. Ps. 76:10

Čovjekova nesposobnost da uspostavi savršenu vladavinu pripisuje se njegovim vlastitim slabostima u njegovom palom, izopačenom stanju. Te slabosti, koje bi same po sebi osujetile ljudske napore da stvore savršenu vladavinu, iskoristio je i Sotona, koji je prvi navodio čovjeka na nelojalnost Vrhovnom Vladaru. Sotona neprestano iskorištava čovjekove slabosti, čineći da dobro izgleda kao zlo, a zlo kao dobro; on lažno prikazuje Božji karakter i planove i zasljepljuje ljude tako da ne vide istinu. Djelujući tako u srcima sinova neposlušnosti (Efež. 2:2), vodio ih je zarobljene po svojoj volji i učinio sebe onim što ga naš Gospodin i apostoli nazivaju — knezom ili vladarom ovoga svijeta. (Ivan 14:30; 12:31) On nije knez ovoga svijeta po pravu, nego po uzurpaciji; putem prijevare, obmane i kontrole nad palim [A251] ljudima. Upravo zato što je uzurpator, on će po kratkom postupku biti svrgnut. Da ima valjano pravo kao knez ovoga svijeta, ne bi se s njim tako postupalo.

Tako se može vidjeti da gospodstvo nad zemljom, onako kako se trenutno vrši, ima i nevidljivu i vidljivu fazu. Prva je duhovna, a potonja ljudska faza — vidljiva zemaljska kraljevstva u znatnoj mjeri pod kontrolom duhovnog kneza, Sotone. Upravo zato što je Sotona posjedovao takvu kontrolu, on je mogao ponuditi da našeg Gospodina učini vrhovnim vidljivim suverenom zemlje pod njegovim vodstvom. (Mat. 4:9) Kada isteku Vremena neznabožaca, obje će faze sadašnjeg gospodstva prestati: Sotona će biti svezan, a kraljevstva ovoga svijeta bit će srušena.

Palo, zaslijepljeno stvorenje koje uzdiše, stoljećima je koračalo svojim teškim putem, poraženo na svakom koraku, dok su čak i njegova najbolja nastojanja bila uzaludna, ali je uvijek polagalo nadu u to da je zlatno doba, o kojem su sanjali njegovi filozofi, blizu. Ono ne zna da daleko veće izbavljenje od onoga kojem se nada i za koje uzdiše, treba doći preko prezrenog Nazarećanina i njegovih sljedbenika, koji će se kao Sinovi Božji uskoro objaviti u sili kraljevstva radi njegovog izbavljenja. Rim. 8:22, 19

Kako Njegova djeca ne bi bila u tami u pogledu Njegovog dopuštanja sadašnjih zlih vladavina i Njegove konačne namjere da uvede bolju vladavinu kada ova kraljevstva, pod Njegovim nadmoćnim proviđenjem, posluže svrsi za koju su bila dopuštena, Bog nam je, preko svojih proroka, dao nekoliko veličanstvenih panoramskih prikaza "kraljevstava ovoga svijeta", pokazujući svaki put, za naše ohrabrenje, njihovo rušenje uspostavljanjem Njegovog vlastitog pravednog i vječnog kraljevstva pod Mesijom, Knezom Mira.

Da čovjekov sadašnji napor da vrši gospodstvo nije uspješno prkošenje Jehovinoj volji i moći, nego po Njegovom [A252] dopuštenju, pokazano je Božjom porukom Nabuhodonozoru, u kojoj Bog daje dozvolu za vladanje do vremena uspostavljanja Kristovog kraljevstva, za četiri velika carstva: Babilon, Medo-Perziju, Grčku i Rim. (Dan. 2:37-43) To pokazuje gdje će ovaj zakup gospodstva završiti.

Dok sada bacamo pogled na ove proročanske prikaze, sjetimo se da oni počinju s Babilonom u vrijeme pada kraljevstva Izraela, tipskog Gospodinovog kraljevstva.

Nabuhodonozorovo viđenje zemaljskih vladavina

Među onim stvarima "koje su unaprijed napisane za našu pouku", da bismo mi, kojima je zapovjeđeno da budemo podložni vlastima koje postoje, mogli po strpljivosti i utjesi Pisama imati nadu (Rim. 15:4; 13:1), jest i Nabuhodonozorov san i njegovo božansko tumačenje preko Proroka. Dan. 2:31-45

Danijel je objasnio san, rekavši: "Ti si, o kralju, gledao, i gle, velik lik. Taj veliki lik, čiji je sjaj bio izvanredan, stajao je pred tobom; a njegov je izgled bio strašan. Glava tog lika bila je od čistog zlata, njegova prsa i ruke od srebra, njegov trbuh i bedra od mjedi, njegove noge od željeza, a stopala dijelom od željeza, a dijelom od gline. Ti si gledao dok se nije odvalio kamen, a da ga nisu dotakle ruke, i udario lik u njegova stopala koja su bila od željeza i gline, te ih razbio u komade.

"Tada su se željezo, glina, mjed, srebro i zlato zajedno razbili u komade, i postali kao pljeva na ljetnim gumnima; i vjetar ih je odnio, tako da im se nije našlo mjesta; a kamen koji je udario lik postao je velika gora i ispunio cijelu zemlju.

"To je san, a mi ćemo pred kraljem reći i njegovo tumačenje. Ti si, o kralju, kralj nad kraljevima: jer ti je Bog nebeski dao kraljevstvo, moć, snagu i slavu. [Ovdje su neznabožačka kraljevstva, ili vlasti koje postoje, od Boga uređene.] I svugdje gdje prebivaju sinovi ljudski, zvijeri poljske i ptice nebeske predao je u tvoje ruke, i učinio te vladarom nad svima njima. Ti si ta glava od zlata.

"A poslije tebe ustat će drugo kraljevstvo, slabije od tvoga [srebro], i drugo, treće kraljevstvo, od mjedi, koje će vladati nad svom zemljom. A četvrto će kraljevstvo biti jako kao željezo: jer kao što željezo sve razbija u komade i pokorava; i kao željezo koje sve to lomi, ono će razbijati u komade i satirati. A to što si vidio stopala i prste, dijelom od lončarske gline, a dijelom od željeza, kraljevstvo će biti pomiješano; ali bit će u njemu nešto od čvrstoće željeza: jer si vidio željezo pomiješano s blatnjavom glinom. I kao što su prsti na stopalima bili dijelom od željeza, a dijelom od gline, tako će i to kraljevstvo biti dijelom jako, a dijelom krhko."

Istraživač povijesti može lako pratiti, među mnogim manjim carstvima na zemlji koja su se uzdigla, ova četiri koja je Danijel gore opisao. Ona se nazivaju UNIVERZALNIM CARSTVIMA — Babilon, prvo, glava od zlata (stih 38); Medo-Perzija, osvajač Babilona, drugo, prsa od srebra; Grčka, osvajač Medo-Perzije, treće, trbuh od mjedi; i Rim, četvrto, jako kraljevstvo, željezne noge i stopala pomiješana s glinom. Tri od ovih carstava već su bila nestala, a četvrto, Rimsko, imalo je univerzalnu vlast u vrijeme rođenja našeg Gospodina, kao što čitamo: "Izađe naredba od cara Augusta da se popiše sav svijet." Luka 2:1

Željezno carstvo, Rim, bilo je daleko najjače i opstalo je dulje od svojih prethodnika. Zapravo, Rimsko Carstvo se još uvijek nastavlja, onako kako je zastupljeno u europskim narodima. Ova je podjela prikazana u deset prstiju na liku. Element gline pomiješan sa željezom u stopalima predstavlja mješavinu crkve i države. Ova se mješavina u Pismu naziva "Babilon" — zbrka. Kao što ćemo ubrzo vidjeti, kamen je simbol pravog Božjeg Kraljevstva, a Babilon je postavio imitaciju kamena — glinu — koju je ujedinio s rascjepkanim ostacima [željeznog] Rimskog Carstva. I ovaj mješoviti sustav — crkva i država — nominalna Crkva vjenčana s kraljevstvima ovoga svijeta, koji Gospodin naziva Babilonom, zbrkom, usuđuje se nazivati kršćanstvom — Kristovim Kraljevstvom. Danijel objašnjava: "A što si vidio željezo pomiješano s blatnjavom glinom, oni će se pomiješati s ljudskim sjemenom [mješavina crkve i svijeta — Babilon], ali neće prionuti jedno uz drugo, kao što se ni željezo ne da pomiješati s glinom." Oni se ne mogu temeljito stopiti. "A u dane tih kraljeva [kraljevstva predstavljena prstima, takozvana 'kršćanska kraljevstva' ili 'kršćanstvo'] Bog će nebeski podići kraljevstvo koje se nikada neće uništiti; i to se kraljevstvo neće ostaviti drugom narodu, nego će ono razbiti u komade i uništiti sva ta kraljevstva; a ono samo stajat će dovijeka." Dan. 2:43,44

Danijel ovdje ne navodi vrijeme kraja ovih neznabožačkih vladavina: to nalazimo na drugom mjestu; ali svaka proročena okolnost ukazuje na to da je danas kraj blizu, čak pred vratima. Papinski sustav već dugo tvrdi da je on to kraljevstvo koje je Bog nebeski ovdje obećao uspostaviti, te da je, kao ispunjenje ovog proročanstva, on uistinu razbio u komade i uništio sva ostala kraljevstva. Istina je, međutim, da se nominalna Crkva samo ujedinila sa zemaljskim carstvima kao glina sa željezom, i da Papinstvo nikada nije bilo pravo Božje Kraljevstvo, nego tek njegova krivotvorina. Jedan od najboljih dokaza da Papinstvo nije uništilo niti razorilo ova zemaljska kraljevstva jest to što ona još uvijek postoje. A sada, kada je blatnjava glina postala suha i "krhka", ona gubi svoju snagu prianjanja, a željezo i glina pokazuju znakove raspadanja, i brzo će se smrviti kada ih udari "kamen", pravo Kraljevstvo.

Nastavljajući svoje tumačenje, Danijel kaže: "Budući da si vidio kako se s gore odvalio kamen a da ga nisu dotakle ruke, i da je razbio u komade željezo, mjed, glinu, srebro i zlato, veliki je Bog obznanio kralju ono što će se dogoditi u budućnosti; i san je istinit, a njegovo je tumačenje pouzdano." Stih 45

Kamen odvaljen s gore, a da ga nisu dotakle ruke, koji udara i raspršuje neznabožačke sile, predstavlja pravu Crkvu, Božje Kraljevstvo. Tijekom Evanđeoskog doba ovo se "kameno" kraljevstvo oblikuje, "odvaljuje", kleše i oblikuje za svoj budući položaj i veličinu — ne ljudskim rukama, nego moći ili duhom istine, nevidljivom Jehovinom moći. Kad bude dovršeno, kad u potpunosti bude odvaljeno, ono će udariti i uništiti kraljevstva ovoga svijeta. Likom nisu simbolizirani ljudi, nego vladavine, i one moraju biti uništene kako bi se ljude moglo izbaviti. Naš Gospodin Isus nije došao da uništi ljudske živote, nego da ih spasi. Ivan 3:17

Kamen bi se tijekom svoje pripreme, dok se odvaljuje, mogao nazvati gorom u zametku, s obzirom na svoj budući položaj; tako bi se i Crkva mogla, a ponekad se i naziva, Božjim Kraljevstvom. Zapravo, međutim, kamen ne postaje gora sve dok ne udari lik; pa će tako i Crkva, u punom smislu, postati Kraljevstvo koje će ispuniti cijelu zemlju tek kada "dan Gospodnji", "dan gnjeva na narode" ili "vrijeme nevolje", bude gotovo, i kada ono bude uspostavljeno, a sva ostala gospodstva mu postanu podložna.

Prisjetite se sada obećanja koje je naš Gospodin dao pobjednicima Kršćanske Crkve: "Onome koji pobjeđuje dat ću da sjedne sa mnom na moje prijestolje" — "i onome koji pobjeđuje i drži moja djela do kraja, dat ću vlast nad narodima; i vladat će nad njima željeznom palicom; kao lončarske posude razbit će se u komade, kao što sam i ja primio od Oca svoga." (Otkr. 3:21; 2:26,27; Ps. 2:8-12) Kada željezna palica dovrši djelo uništenja, tada će se ruka koja je udarala okrenuti da iscijeli, i ljudi će se obratiti Gospodinu, a On će ih iscijeliti (Iza. 19:22; Jer. 3:22,23; Hoš. 6:1; 14:4; Iza. 2:3), dajući im ukras umjesto pepela, ulje radosti umjesto žalosti, i odjeću hvale umjesto duha tuge.

Danijelovo viđenje zemaljskih vladavina

U Nabuhodonozorovom viđenju vidimo zemaljska carstva, promatrana sa stajališta svijeta, kao izložbu ljudske slave, veličine i moći; iako u njemu vidimo i nagovještaj njihovog propadanja i konačnog uništenja, kao što je to izraženo u prijelazu od zlata do željeza i gline.

Klasu kamena, pravu Crkvu, tijekom njezina izbora ili odvaljivanja s gore, svijet smatra nečim što nema nikakvu vrijednost. Prezrena je i odbačena od ljudi. U njoj ne vide nikakvu ljepotu da bi je željeli. Svijet voli, divi se, hvali i brani vladare i vladavine predstavljene u ovom velikom liku, premda su ga oni neprestano razočaravali, varali, ranjavali i tlačili. Svijet uzvisuje, u prozi i stihovima, velike i uspješne zastupnike ovog lika, njegove Aleksandre, Cezare, Bonaparte i druge, čija se veličina pokazala u pokolju njihovih bližnjih, i koji su, u svojoj žudnji za moći, ostavili milijune udovica i siročadi. A takav je i danas duh koji postoji u "deset prstiju" lika, kao što to vidimo pokazano danas u njihovim postrojenim vojskama od preko dvanaest milijuna ljudi naoružanih svakom đavolskom spravom moderne genijalnosti, kako bi jedni druge klali na zapovijed "vlasti koje postoje".

Oholi se sada nazivaju sretnima; da, oni koji čine bezakonje postavljeni su na vlast. (Mal. 3:15) Zar onda ne vidimo da uništenje tog velikog lika udarcem kamena, i uspostavljanje Božjeg kraljevstva, znače oslobađanje potlačenih i blagoslov za sve? Iako će ta promjena neko vrijeme uzrokovati katastrofu i nevolju, ona će konačno donijeti miroljubive plodove pravednosti.

Ali sada, prisjećajući se razlike u stajalištu, pogledajmo ista četiri univerzalna carstva na zemlji s Božjeg stajališta i stajališta onih koji su u skladu s Njim, kao što je prikazano u viđenju ljubljenom proroku Danijelu. Kao što se nama ta kraljevstva čine neslavnima i zvjerskima, tako su i njemu ta četiri univerzalna carstva bila prikazana kao četiri velike i prožđrljive divlje zvijeri. I u njegovom viđenju buduće Božje Kraljevstvo (kamen) bilo je proporcionalno veličanstvenije nego u Nabuhodonozorovu viđenju. Danijel kaže: "Gledao sam u svom noćnom viđenju, i gle, četiri vjetra nebeska uzvitlaše veliko more. I četiri velike zvijeri izađoše iz mora, svaka drugačija od druge. Prva je bila kao lav, i imala je orlovska krila;... i gle, druga zvijer, nalik medvjedu;... i gle, još jedna, kao leopard.... Nakon toga, gledao sam u noćnim viđenjima, i gle, četvrta zvijer, strahovita i užasna, i izuzetno snažna; imala je velike željezne zube. Ona je proždirala i satirala, a ostatak je gazila svojim nogama; i bila je drugačija od svih zvijeri koje su bile prije nje, i imala je deset rogova." Dan. 7:2-7

Detalje koji se odnose na prve tri zvijeri (Babilon — lav, Medo-Perzija — medvjed i Grčka — leopard), s njihovim glavama, nogama, krilima itd., koji su svi simbolični, preskačemo kao manje važne za naše sadašnje ispitivanje od detalja četvrte zvijeri, Rima.

O četvrtoj zvijeri, Rimu, Danijel kaže: "Nakon toga, gledao sam u noćnim viđenjima, i gle, četvrta zvijer, strahovita i užasna, i izuzetno snažna;... i imala je deset rogova. Promatrao sam rogove, i gle, među njima je izrastao jedan drugi mali rog, pred kojim su bila iščupana iz korijena tri od prvih rogova; i gle, na tom su rogu bile oči, kao oči ljudske, i usta koja su govorila velike stvari." Dan. 7:7,8

Ovdje je prikazano Rimsko Carstvo; a podjele njegove moći prikazane su u deset rogova, budući da je rog simbol moći. Mali rog koji je izniknuo među njima, a koji je prisvojio moć triju rogova i vladao među ostalima, predstavlja mali početak i postupan uspon na vlast Rimske crkve, papinske moći ili roga. Kako je njezin utjecaj rastao, tri od podjela, rogova ili sila Rimskog Carstva (Heruli, Istočni Egzarhat i Ostrogoti) bile su uklonjene s puta kako bi se napravilo mjesto za njezino uspostavljanje kao civilne vlasti ili roga. Ovaj posljednji, posebno istaknuti rog, Papinstvo, izuzetan je zbog svojih očiju, koje predstavljaju inteligenciju, i zbog svojih usta — svojih izjava, svojih tvrdnji itd.

Ovoj četvrtoj zvijeri, koja predstavlja Rim, Danijel ne daje nikakvo opisno ime. Dok su ostale opisane kao slične lavu, medvjedu i leopardu, četvrta je bila toliko divlja i odvratna da se nijedna zemaljska zvijer s njom nije mogla usporediti. Ivan Otkrivenik, vidjevši u viđenju istu simboličnu zvijer (vladavinu), također nije znao kako bi je nazvao da je opiše, i konačno joj daje nekoliko imena. Među ostalima, nazvao ju je "Đavlom". (Otkr. 12:9) Sigurno je odabrao prikladno ime; jer Rim, promatran u svjetlu njegovih krvavih progonstava, zasigurno je bio najđavolskija od svih zemaljskih vladavina. Čak je i u svojoj promjeni iz poganskog u papinski Rim ilustrirao jednu od glavnih Sotoninih karakteristika; jer se on i sam pretvara kako bi izgledao kao anđeo svjetla (2. Kor. 11:14), kao što se i Rim preobrazio iz poganstva te je tvrdio da je kršćanski — Kristovo Kraljevstvo.*

**Činjenica da se Rim naziva "Đavlom" nipošto ne opovrgava postojanje osobnog đavla: naprotiv. Upravo zato što postoje zvijeri poput lavova, medvjeda i leoparda, s poznatim karakteristikama, vladavine su bile uspoređene s njima: a tako je i zato što postoji Đavao, s poznatim karakteristikama, četvrto carstvo uspoređeno s njim.*

Nakon što je iznio neke detalje u vezi s tom posljednjom ili Rimskom zvijeri, i posebno o njezinu specifičnom ili papinskom rogu, Prorok navodi da će protiv tog roga biti izrečena presuda, i da će on početi gubiti svoje gospodstvo, koje će se uništavati postupnim procesom sve dok zvijer ne bude uništena.

Ova zvijer ili Rimsko Carstvo u svojim rogovima ili podjelama još uvijek postoji, i bit će ubijena pobunom narodnih masa te svrgavanjem vladavina, u "Dan Gospodnji", kao priprema za priznanje nebeske vladavine. To se jasno vidi iz drugih biblijskih redaka koje tek treba ispitati. Međutim, uništavanje Papinskog roga dolazi prvo. Njegova moć i utjecaj počeli su slabjeti kada je Napoleon papu odveo u zarobljeništvo u Francusku. Tada, kada ni papina prokletstva ni njegove molitve nisu mogli ishoditi izbavljenje iz Bonapartine vlasti, narodima je postalo očito da su božanski autoritet i moć na koje je Papinstvo polagalo pravo bili bez osnove. Nakon toga Papinstvo je naglo gubilo svjetovnu moć, sve dok u rujnu 1870. godine, djelovanjem Viktora Emanuela, nije izgubilo i posljednji trag svoje svjetovne moći.

Ipak, tijekom cijelog tog vremena u kojem je bilo "uništavano", nastavilo je izgovarati svoje velike i bahate riječi hule, a njegova posljednja velika izjava bila je 1870., kada je, samo nekoliko mjeseci prije svog pada, objavilo deklaraciju o nepogrešivosti papa. Sve je to zabilježeno u proročanstvu: "Tada sam gledao [tj., nakon presude protiv ovog 'roga', nakon što je započelo njegovo uništavanje] zbog glasa VELIKIH RIJEČI koje je rog govorio." Dan. 7:11

Tako smo u povijesti dovedeni do našeg vlastitog dana, i dano nam je da vidimo da je ono što treba očekivati, što se tiče zemaljskih carstava, njihovo potpuno uništenje. Sljedeća stvar po redu opisana je riječima: "Gledao sam sve dok zvijer ne bi ubijena, a njeno tijelo uništeno i predano ognju da izgori." Ubijanje i spaljivanje su simboli, kao i sama zvijer, a označavaju potpuno i beznadno uništenje sadašnje organizirane vlasti. U 12. stihu prorok uočava razliku između kraja ove četvrte zvijeri i njezinih prethodnica. Njima trima (Babilon, Perzija i Grčka) bilo je uzastopno oduzimano gospodstvo; one su prestale držati vladajuću moć na zemlji; ali njihovi životi kao naroda nisu prestali odmah. Grčka i Perzija i danas imaju donekle života, premda su prošla duga stoljeća otkako je univerzalno gospodstvo prešlo iz njihova stiska. To, međutim, nije slučaj s Rimskim Carstvom, četvrtom i posljednjom od ovih zvijeri. Ono će istodobno izgubiti i gospodstvo i život, te će otići u potpuno uništenje; a s njim će i ostale proći. Danijel 2:35

Bez obzira na to koja se sredstva ili oruđa budu koristila, uzrok ovog pada bit će uspostavljanje Petog univerzalnog carstva na zemlji, Božjeg Kraljevstva pod Kristom, koje ima pravo preuzeti gospodstvo. Prijenos kraljevstva s četvrte zvijeri, koja je u svoje određeno vrijeme bila "od Boga uređena", na peto kraljevstvo, pod Mesijom, kada je došlo njegovo određeno vrijeme, Prorok opisuje sljedećim riječima: "I gle, netko kao Sin čovječji dolazio je s oblacima nebeskim, i došao do Pradavnoga, i doveli su ga pred njega. I njemu [Kristu — glavi i tijelu u potpunosti] bijaše dano gospodstvo, i slava, i kraljevstvo, da mu služe svi ljudi, narodi i jezici. Njegovo gospodstvo vječno je gospodstvo, koje neće proći, a njegovo kraljevstvo je ono koje neće biti uništeno." Anđeo je to protumačio u smislu da će se "kraljevstvo i gospodstvo, i veličina kraljevstva pod cijelim nebom, dati narodu svetaca Svevišnjega, čije je kraljevstvo vječno kraljevstvo; i sva će mu gospodstva služiti i biti poslušna." Dan. 7:13,27

Gledano na taj način, Jehova ("Pradavni") stavit će gospodstvo nad zemljom u ruke Kristu, koji će "sve podložiti pod njegove noge". (1. Kor. 15:27) Tako ustoličen nad Božjim kraljevstvom, on mora vladati sve dok ne ukine svaku vlast i moć koja je u sukobu s Jehovinom voljom i zakonom. Za ostvarenje ove velike misije, najprije je potrebno rušenje ovih neznabožačkih vladavina; jer se "kraljevstva ovoga svijeta", poput "kneza ovoga svijeta", neće predati mirnim putem, već ih se mora vezati i obuzdati silom. I stoga je pisano: "Da vežu njihove kraljeve lancima, i njihove velikaše željeznim okovima; da izvrše nad njima napisanu presudu; to je čast za sve njegove svece." Ps. 149:8,9

Dok tako promatramo sadašnje vladavine sa stajališta našeg Gospodina i proroka Danijela, i shvaćamo njihov divlji, razorni, zvjerski i sebični karakter, naša srca čeznu za krajem neznabožačkih vladavina i radosno iščekuju to blagoslovljeno vrijeme kada će pobjednici sadašnjeg doba biti ustoličeni sa svojom Glavom, da vladaju, blagoslivljaju i obnove stvorenje koje uzdiše. Zasigurno se sva Božja djeca mogu od srca moliti sa svojim Gospodinom — "DOĐI KRALJEVSTVO TVOJE, budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji."

Svaka od ovih vladavina predstavljenih likom i zvijerima postojala je prije nego što je došla na vlast kao univerzalno carstvo. Tako je i s pravim Božjim Kraljevstvom: ono već dugo postoji odvojeno od svijeta, ne pokušavajući vladati, već čekajući svoje vrijeme — vrijeme koje je odredio Pradavni. I, poput ostalih, ono mora primiti svoje imenovanje i mora doći na vlast ili biti "uspostavljeno" prije nego što bude moglo izvršavati svoju moć udarajući i ubijajući zvijer ili kraljevstvo koje mu prethodi. Stoga je prikladna izjava: "U dane tih kraljeva [dok oni još imaju vlast] Bog će nebeski podići [uspostaviti u moći i autoritetu] kraljevstvo." I nakon što ono bude uspostavljeno, "ono će razbiti u komade i uništiti sva ta kraljevstva; a ono samo stajat će dovijeka." (Dan. 2:44) Stoga, kako god to gledali, moramo očekivati da će Božje Kraljevstvo biti uspostavljeno prije pada kraljevstava ovoga svijeta, i da će njegova moć i udaranje dovesti do njihovog svrgavanja.

Sadašnje vladavine promatrane s drugog stajališta

Vrhovno pravo i autoritet da vlada svijetom jesu i uvijek će biti povjereni Stvoritelju, Jehovi, bez obzira na to kome On može dopustiti ili koga može ovlastiti da ima podređenu kontrolu. Pod nesavršenostima i slabostima koje su bile posljedica njegove nelojalnosti Kralju kraljeva, Adam je ubrzo postao slab i bespomoćan. Kao monarh počeo je gubiti moć kojom je, na početku, zapovijedao i snagom svoje volje održavao poslušnost nižih životinja. Izgubio je kontrolu i nad samim sobom, tako da kad bi htio činiti dobro, njegove bi se slabosti umiješale te je zlo bilo prisutno u njemu; i dobro koje bi čak i htio činiti nije činio, a zlo koje nije htio, to je činio.

Stoga, dok ne pokušavamo opravdati naš pobunjeni rod, možemo suosjećati s njegovim uzaludnim naporima da samim sobom vlada i da se pobrine za vlastitu dobrobit. I nešto se može reći o uspjehu svijeta u tom smjeru; jer, premda prepoznajemo stvarni karakter ovih zvjerskih vladavina, koliko god one bile korumpirane, one su bile uvelike bolje [A263] od nepostojanja bilo kakve vladavine — mnogo bolje od bezakonja i anarhije. Iako bi anarhija vjerojatno bila sasvim prihvatljiva "knezu ovoga svijeta", njegovim podanicima nije bila, a ni njegova moć nije apsolutna: ona je ograničena u mjeri njegove sposobnosti da djeluje kroz čovječanstvo; a njegova se politika mora u velikoj mjeri prilagoditi idejama, strastima i predrasudama ljudi. Čovjekova je ideja bila samovladanje neovisno o Bogu; a kad mu je Bog dopustio da isproba taj eksperiment, Sotona je iskoristio priliku da proširi svoj utjecaj i gospodstvo. Tako se upravo zbog želje da zaboravi Boga (Rim. 1:28) čovjek izložio utjecaju ovog lukavog i moćnog, iako nevidljivog neprijatelja; i stoga je od tada bio prisiljen raditi protiv Sotoninih spletki, kao i protiv vlastitih osobnih slabosti.

Budući da je tome tako, bacimo ponovno pogled na kraljevstva ovoga svijeta, promatrajući ih sada kao napor palog čovječanstva da samim sobom vlada neovisno o Bogu. Iako su pojedinačna korupcija i sebičnost skrenule tijek pravde, tako da je pod kraljevstvima ovoga svijeta puna pravda rijetko kome bila dodijeljena, ipak je navodna svrha svih vladavina ikada organiziranih među ljudima bila promicanje pravde i dobrobiti svih ljudi.

U kojoj je mjeri ta svrha postignuta, drugo je pitanje; ali to su tvrdile sve vladavine, i takav je bio cilj onih kojima se vladalo kad su im se podčinjavali i podržavali ih. A tamo gdje su ciljevi pravde bili u velikoj mjeri ignorirani, mase su bile zaslijepljene i prevarene u vezi s njima, ili su pak rezultat bili ratovi, nemiri i revolucije.

Mračna djela podlih tirana, koji su stekli moćne položaje u vladavinama svijeta, nisu predstavljala zakone i institucije tih vladavina, nego su ti tirani, uzurpirajući vlast i okrećući je prema podlim ciljevima, dali [A264] tim vladavinama njihov zvjerski karakter. U svakoj je vladavini većina zakona bila mudra, pravedna i dobra — to su bili zakoni za zaštitu života i imovine, za zaštitu domaćih i trgovačkih interesa, za kažnjavanje zločina, itd. Imale su i prizivne sudove u spornim pitanjima, gdje se pravda dijeli barem u određenoj mjeri; i koliko god oni na vlasti bili nesavršeni, prednost i nužnost takvih institucija je očita. Koliko god ove vladavine bile loše, bez njih bi niži element društva, brojčanom nadmoći, nadvladao onaj pravedniji, bolji element.

Stoga, iako prepoznajemo zvjerski karakter ovih vladavina, koji je takvim učinjen uzdizanjem na vlast većine nepravednih vladara, kroz Sotonine spletke i obmane, pri čemu on djeluje kroz čovjekove slabosti te izopačene ukuse i ideje, ipak ih prepoznajemo kao najbolje napore jadnog, palog čovječanstva da samo sobom vlada. Stoljeće za stoljećem Bog im je dopuštao da ulažu napore i da vide rezultate. Ali nakon stoljeća eksperimentiranja, rezultati su danas jednako daleko od zadovoljavajućih kao i u bilo kojem drugom razdoblju svjetske povijesti. Zapravo, nezadovoljstvo je općenitije i rasprostranjenije nego ikada prije; ne zato što ima više ugnjetavanja i nepravde nego ikad, već zato što se, pod Božjim uređenjem, ljudima otvaraju oči zbog umnažanja znanja.

Razne vladavine koje su se s vremena na vrijeme uspostavljale pokazale su prosječnu sposobnost ljudi koje su predstavljale da sami sobom vladaju. Čak i tamo gdje su postojale despotske vladavine, činjenica da su ih mase tolerirale pokazivala je da mase nisu bile sposobne uspostaviti i podržavati bolju vladavinu, premda su mnogi pojedinci uvijek, bez sumnje, bili daleko ispred prosječnog stanja. [A265]

Kad usporedimo današnje stanje u svijetu s njegovim stanjem u bilo kojem prijašnjem razdoblju, nalazimo izrazitu razliku u osjećajima masa. Duh neovisnosti sada je raširen, i ljudi više ne dopuštaju da ih vladari i političari tako lako zaslijepe, prevare i vode, i stoga se neće podložiti jarmovima iz prijašnjih dana. Ova promjena javnog osjećaja nije bila postupna od samih početaka čovjekovih napora da vlada samim sobom, nego je jasno uočljiva tek od šesnaestog stoljeća; a njezin napredak bio je najbrži unutar posljednjih pedeset godina. Ova promjena, stoga, nije rezultat iskustva prošlih vjekova, nego je prirodni rezultat nedavnog umnažanja i općeg širenja znanja među masama čovječanstva. Priprema za ovo opće širenje znanja započela je s izumom tiska, oko 1440. godine n. e., i posljedičnim umnožavanjem knjiga i novinskih izdanja. Utjecaj ovog izuma na opće prosvjećivanje javnosti počeo se osjećati oko šesnaestog stoljeća; a napredni koraci od tog vremena svima su poznati. Opće obrazovanje masa postalo je popularno, a izumi i otkrića postaju svakodnevne pojave. Ovo umnažanje znanja među ljudima, koje je od Boga uređeno, i koje se zbiva u Njegovo vlastito određeno vrijeme, jedan je od moćnih utjecaja koji sada djeluju na svezivanje Sotone — suzbijajući njegov utjecaj i ograničavajući njegovu moć u ovom "Danu pripreme" za uspostavljanje Božjeg kraljevstva na zemlji.

Umnažanje znanja u svakom smjeru budi osjećaj samopoštovanja među ljudima, kao i spoznaju o njihovim prirodnim i neotuđivim pravima, za koja više neće dugo dopuštati da budu ignorirana ili prezrena; naprotiv, ići će u suprotnu krajnost. Bacite pogled unazad kroz stoljeća i vidite [A266] kako su narodi krvavo ispisali povijest svog nezadovoljstva. A proroci objavljuju da će se zbog umnažanja znanja još općenitije i rasprostranjenije nezadovoljstvo konačno izraziti u svjetskoj revoluciji, u svrgavanju svakog zakona i reda; da će rezultat biti anarhija i nevolja za sve klase; ali da će usred te zbrke Bog nebeski USPOSTAVITI svoje Kraljevstvo, koje će zadovoljiti želje svih naroda. Umorni i obeshrabreni vlastitim neuspjesima, uviđajući da njihovi posljednji i najveći napori rezultiraju anarhijom, ljudi će radosno dočekati i pokloniti se pred nebeskim autoritetom, i priznat će njegovu snažnu i pravednu vladavinu. Tako će čovjekova krajnja bespomoćnost postati Božja prilika, i "doći će žuđeni od svih naroda" — Božje Kraljevstvo, u sili i velikoj slavi. Hag. 2:7

Znajući da je to Božja namjera, ni Isus ni apostoli ni na koji način nisu se miješali u poslove zemaljskih vladara. Naprotiv, učili su Crkvu da se pokorava tim vlastima, iako su često patili pod njihovom zloupotrebom moći. Učili su Crkvu da sluša zakone i da poštuje one na vlasti zbog njihove službe, čak i ako oni osobno nisu bili dostojni poštovanja; da plaćaju određene poreze i da, osim tamo gdje su bili u sukobu s Božjim zakonima (Djela 4:19; 5:29), ne pružaju otpor nijednom uspostavljenom zakonu. (Rim. 13:1-7; Mat. 22:21) Gospodin Isus i apostoli i rana Crkva svi su poštovali zakon, iako su bili odvojeni od vladavina ovoga svijeta i u njima nisu imali nikakvog udjela.

Premda su vlasti koje postoje, vladavine ovoga svijeta, bile uređene ili postavljene od Boga, kako bi čovječanstvo pod njima steklo potrebno iskustvo, ipak Crkva, koju čine oni posvećeni koji teže za službom u nadolazećem Božjem Kraljevstvu, ne bi smjela žudjeti za častima i primanjima na funkcijama u kraljevstvima ovoga svijeta, [A267] niti bi se trebala protiviti ovim vlastima. Oni su sugrađani i nasljednici nebeskog kraljevstva (Efež. 2:19), i kao takvi trebali bi zahtijevati samo ona prava i privilegije pod kraljevstvima ovoga svijeta koja se dodjeljuju strancima. Njihova misija nije pomagati svijetu da popravi svoje sadašnje stanje, niti sada sudjelovati u njegovim poslovima. Pokušati tako nešto bilo bi samo gubljenje truda; jer i tijek svijeta i njegov kraj jasno su definirani u Pismu i u potpunosti su pod kontrolom Onoga koji će nam u svoje vrijeme dati kraljevstvo. Utjecaj prave Crkve sada je i uvijek je bio mali — tako mali da se u političkom smislu praktički ne računa; ali koliko god se on činio velikim, trebali bismo slijediti primjer i učenje našeg Gospodina i apostola. Znajući da je Božja namjera pustiti svijet da u potpunosti iskuša vlastitu sposobnost da sam sobom vlada, prava Crkva ne bi, dok je u njemu, trebala biti od svijeta. Sveci mogu utjecati na svijet samo svojom odvojenošću od njega, puštajući da njihovo svjetlo svijetli; i tako duh istine njihovim životima UKORAVA svijet. Tako — kao miroljubivi, uredni vršitelji i zagovornici svakog pravednog zakona, oni koji ukoravaju bezakonje i grijeh, i koji upućuju na obećano Božje Kraljevstvo i na blagoslove koji se pod njim očekuju, a ne općeprihvaćenom metodom miješanja u politiku i spletkarenja sa svijetom za moć, čime bi bila uvučena u ratove, grijehe i opću degradaciju — u slavnoj čistoći buduća Zaručnica Kneza Mira trebala bi biti sila za dobro, kao zastupnica svog Gospodina u svijetu.

Božja Crkva trebala bi pokloniti svu svoju pozornost i trud propovijedanju Božjeg Kraljevstva i promicanju interesa tog Kraljevstva prema planu iznesenom u Pismu. Ako se to vjerno čini, neće biti ni vremena ni sklonosti za uplitanje u [A268] politiku sadašnjih vladavina. Gospodin nije imao vremena za to; apostoli nisu imali vremena za to; niti ga ima itko od svetaca koji slijede njihov primjer.

Rana Crkva, nedugo nakon smrti apostola, postala je žrtvom upravo tog iskušenja. Propovijedanje nadolazećeg Božjeg Kraljevstva, koje bi istisnulo sva zemaljska kraljevstva, te raspetog Krista kao baštinika tog Kraljevstva, bilo je nepopularno i donosilo je sa sobom progonstvo, porugu i prezir. Ali neki su mislili da mogu poboljšati Božji plan, te su umjesto patnje željeli dovesti Crkvu u položaj naklonosti kod svijeta. Udruživanjem sa zemaljskim vlastima uspjeli su u tome. Kao rezultat toga razvilo se Papinstvo, i s vremenom postalo gospodaricom i kraljicom naroda. Otkr. 17:3-5; 18:7

Ovom politikom sve se promijenilo: umjesto patnje došla je čast; umjesto poniznosti došao je ponos; umjesto istine došla je zabluda; i umjesto da bude progonjena, postala je progoniteljica svih koji su osuđivali njezine nove i nezakonite časti. Ubrzo je počela izmišljati nove teorije i sofizme kako bi opravdala svoj smjer, obmanjujući prvo sebe, a zatim i narode, da vjeruju kako je obećana Kristova milenijska vladavina DOŠLA, i da Krista Kralja zastupaju njezini pape, koji su vladali nad kraljevima zemlje kao Njegovi namjesnici. Njezine su tvrdnje uspješno obmanule cijeli svijet. "Ona je opila sve narode" svojim pogrešnim doktrinama (Otkr. 17:2), zastrašujući ih naučavajući da vječna muka čeka sve koji se usprotive njezinim zahtjevima. Ubrzo su europski kraljevi bili krunjeni ili svrgnuti njezinim dekretom i pod njezinim navodnim autoritetom.

Tako dolazi do toga da europska kraljevstva danas tvrde da su kršćanska kraljevstva, te objavljuju da njihovi suvereni vladaju "milošću Božjom", tj. imenovanjem bilo Papinstva ili neke od protestantskih sekti. Jer, iako su Reformatori napustili mnoge tvrdnje Papinstva u vezi s crkvenom [A269] jurisdikcijom itd., držali su se ove časti koju su kraljevi zemlje počeli pripisivati kršćanstvu. I tako su Reformatori upali u istu zabludu, te su koristili autoritet monarha za postavljanje i sankcioniranje vladavina i kraljeva, nazivajući ih "kršćanskim kraljevstvima" ili Kristovim kraljevstvima. Zato danas mnogo čujemo o onoj čudnoj enigmi, "Kršćanskom svijetu" — zaista enigmi, kad se promatra u svjetlu istinskih evanđeoskih načela. Naš Gospodin je za svoje učenike rekao: "Oni nisu od svijeta, kao što ni ja nisam od svijeta." I Pavao nas opominje govoreći: "Ne suobličujte se s ovim svijetom." Ivan 17:16; Rim. 12:2

Bog nikada nije odobravao da se ova kraljevstva nazivaju Kristovim imenom. Obmanuti nominalnom Crkvom, ovi narodi plove pod lažnim bojama, tvrdeći da su ono što nisu. Njihovo jedino pravo, osim glasova naroda, jest u Božjoj ograničenoj dodjeli, izgovorenoj Nabuhodonozoru — dok ne dođe Onaj koji ima pravo na gospodstvo.

Tvrdnja da su ova nesavršena kraljevstva, s njihovim nesavršenim zakonima i često sebičnim i pokvarenim vladarima, "kraljevstva našeg Gospodina i njegovog Pomazanika", teška je kleveta pravog Kristovog Kraljevstva, pred kojim ona uskoro moraju pasti, kao i njegovog "Kneza Mira" i pravednih vladara. Iza. 32:1

Još jedna ozbiljna šteta koja proizlazi iz te zablude jest ta što je time pažnja Božje djece bila odvučena od obećanog nebeskog kraljevstva; te su bili navedeni na neispravno priznavanje i prisnost sa zemaljskim kraljevstvima, i na gotovo besplodne pokušaje presađivanja milosti i morala kršćanstva na ta divlja, svjetovna stabla, na račun zanemarivanja evanđelja koje se tiče pravog Kraljevstva i nade koja je u njemu usredotočena. Pod ovom obmanom, neki su danas vrlo zabrinuti oko toga da se Božje ime treba ugraditi u Ustav [A270] Sjedinjenih Država, kako bi one time postale kršćanska nacija. Reformirani prezbiterijanci već godinama odbijaju glasati ili vršiti službu u ovoj vladavini, jer ona nije Kristovo Kraljevstvo. Tako prepoznaju neprikladnost toga da kršćani sudjeluju u bilo kojem drugom (kraljevstvu). Mi uvelike suosjećamo s tim stavom, ali ne prihvaćamo zaključak da bi, kad bi Božje ime bilo spomenuto u Ustavu, ta činjenica preobrazila ovu vladavinu iz kraljevstva ovoga svijeta u Kristovo kraljevstvo, i dala im slobodu da glasaju i vrše službu u njemu. O, kako bezumno! Kolika li je obmana kojom je "Majka bludnica" opila sve narode (Otkr. 17:2); jer se na sličan način tvrdi da su europska kraljevstva bila prebačena sa Sotone na Krista te su postala "kršćanskim narodima".

Neka se uvidi da su najbolji i najgori od zemaljskih naroda samo "kraljevstva ovoga svijeta", čiji je zakup moći od Boga sada pred istekom, kako bi ustupili mjesto svom određenom nasljedniku, Mesijinom Kraljevstvu, Petom univerzalnom carstvu na zemlji (Dan. 2:44; 7:14, 17, 27) — ovo će stajalište učiniti mnogo na uspostavljanju istine i obaranju zablude.

Ali kako stvari stoje, postupci Papinstva u tom pogledu, koje su sankcionirali protestantski Reformatori, prolaze bez preispitivanja među kršćanskim narodom. A budući da bi trebali podupirati Kristovo Kraljevstvo, osjećaju se obveznima braniti sadašnja padajuća kraljevstva takozvanog kršćanstva, čije vrijeme brzo ističe; i stoga su često prisiljeni svojim simpatijama stati na stranu ugnjetavanja, umjesto na stranu prava i slobode — na stranu kraljevstava ovoga svijeta i kneza ovoga svijeta, umjesto na stranu nadolazećeg pravog Kristovog Kraljevstva. Otkr. 17:14; 19:11-19

Svijet ubrzano dolazi do spoznaje da "kraljevstva [A271] ovoga svijeta" nisu kristolika, i da njihova tvrdnja da su imenovana od Krista nije neupitna. Ljudi počinju koristiti svoju moć rasuđivanja na ovom i sličnim pitanjima; i djelovat će u skladu sa svojim uvjerenjima tim silovitije što više budu shvaćali da je nad njima izvršena obmana u ime Boga Pravde i Kneza Mira. Zapravo, kod mnogih postoji sklonost zaključku da je samo kršćanstvo neutemeljena obmana, i da, u dosluhu s civilnim vladarima, njegov cilj nije ništa drugo nego držati pod kontrolom slobode masa.

O, kad bi ljudi bili mudri, kad bi priklonili svoja srca razumijevanju Gospodinovog djela i plana! Tada bi se sadašnja kraljevstva postupno rastopila — reforma bi brzo slijedila reformu, a sloboda bi slijedila slobodu, i pravda i istina bi prevladale sve dok pravednost ne bi bila uspostavljena na zemlji. Ali oni to neće učiniti, niti to mogu u svom sadašnjem palom stanju; i tako će, naoružan sebičnošću, svatko težiti za prevlašću, a kraljevstva ovoga svijeta proći će s velikim vremenom nevolje, kakve nije bilo otkako je naroda. O onima koji će uzaludno pokušavati zadržati gospodstvo koje je prošlo, kada se gospodstvo preda onome koji na njega ima pravo, Gospodin govori, naglašavajući da se oni bore protiv njega — a to je sukob u kojem će sigurno propasti. On kaže:

"Zašto se narodi u pobuni skupljaju, i ljudi promišljaju o ispraznoj stvari? Kraljevi zemaljski se postavljaju, a vladari se zajedno savjetuju protiv Gospodina, i protiv Njegovog Pomazanika, govoreći: Raskinimo njihove okove, i zbacimo sa sebe njihove konope. Onaj koji sjedi na nebesima smijat će se: Gospodin će im se rugati. Tada će im progovoriti u svom gnjevu, i prestraviti ih u svojoj žestokoj srdžbi [govoreći]: Ja sam pomazao svog kralja nad svetom gorom svojom, Sionom... Zato sada, o kraljevi, opametite se: poučite se, vi suci zemaljski. Služite [A272] Gospodinu sa strahom i radujte se s drhtanjem. Poljubite [sprijateljite se s] Sina [Božjeg Pomazanika] da se ne razgnjevi, i ne propadnete na putu; jer Njegov gnjev može ubrzo planuti. Blagoslovljeni su svi koji traže utočište u Njemu." Ps. 2:1-6, 10-12

Kraljevstvo je blizu

"Stražaru, reci nam o noći —
Koji su njezini znakovi obećanja? Putniče, nad onim gorskim vrhuncem, Vidi onu zvijezdu sjajem obasjanu! Stražaru, proriče li njezina krasna zraka Nešto od nade il' radosti? Putniče, da, ona donosi dan — Obećani dan Izraela. "Stražaru, reci nam o noći — Još se više ta zvijezda uzdiže. Putniče, blagoslov i svjetlo, Mir i istinu njezina putanja nagoviješta. Stražaru, hoće li njezine zrake same Pozlatiti mjesto gdje su rođene? Putniče, vjekovi njoj pripadaju; Gledaj, njezina slava ispunja zemlju. "Stražaru, reci nam, svani li jutro Prekrasnoj Sionskoj slavi? Jesu li znakovi koji prate njezin dolazak Već na tvojoj stazi zasjali? Putniče, da: ustani! pogledaj oko sebe! Svjetlost se na nebesima probija! Opaši oko sebe svadbene haljine! Jutro sviće! ustani! ustani!"

IMA LI NADE ZA ONE KOJI SU UMRLI NESPAŠENI?

18. Lekcija

Kako će čovječanstvo doživjeti moralnu i duhovnu preobrazbu?

U Božjem budućem kraljevstvu mira većina ljudi prijeći će s traženja osobne koristi na iskazivanje ljubavi i milosrđa te postupanje u skladu s istinom i pravdom — postupno pomažući jedni drugima da napreduju prema moralnom i duhovnom savršenstvu kako put pravednosti bude postajao jasan svima.

> ***Izaija 2:3:*** *Mnogi će narodi doći i reći: „Hajde, uzađimo na goru Gospodinovu, u dom Boga Jakovljeva; on će nas poučiti svojim putovima, i mi ćemo hoditi njegovim stazama...“*

Ono što vrijedi za prirodni Izrael vrijedit će i za cijelo čovječanstvo; oni će tražiti da upoznaju Boga i Njegov zakon. „Mnogi ljudi“ tada će prepoznati svoju potrebu da budu poučeni „Njegovim putovima“ i „Njegovim stazama“:

> ***Jeremija 31:33–34:*** *„Nego ovo je savez koji ću sklopiti s domom Izraelovim poslije onih dana“, govori Gospodin: „Stavit ću svoj zakon u njihov um, i upisat ću ga u njihova srca; i bit ću njihov Bog, a oni će biti moj narod. I više neće učiti svaki svoga bližnjega, i svaki svoga brata, govoreći: ‘Upoznaj Gospodina’, jer će me svi poznavati, od najmanjega do najvećega od njih“, govori Gospodin. „Jer ću oprostiti njihovo bezakonje, i njihova se grijeha neću više sjećati.“*

Bog će očekivati od stanovnika kraljevstva da pokažu ljubav i pravednost kojima se poučavaju, aktivno pomažući drugima na njihovu putu prema savršenstvu.

> ***Matej 25:34–36, 40:*** *Tada će Kralj reći onima s njegove desne strane... jer ogladnjeh i dadoste mi jesti; ožednjeh i napojiste me; stranac bijah i primiste me; gol i zaogrnuste me; bolestan i pohodiste me; u tamnici bijah i dođoste k meni. A Kralj će im odgovoriti i reći: Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste.*

Iako će se ova djela izvršavati doslovno — donoseći trenutačno olakšanje onima u potrebi — njihova dublja svrha jest olakšati potpunu preobrazbu srca. Isusove riječi također predstavljaju iscjeljivanje moralne bolesti i odijevanje onih u duhovnoj golotinji. Kao što Kralj objašnjava u usporedbi o „ovcama i jarcima“, ti praktični izrazi milosrđa mjerilo su naše odanosti Bogu.

> ***Izaija 35:8–10:*** *I bit će ondje cesta i zvat će se Put svetosti; nečisti [zli] neće njime prolaziti. Pripadat će onima koji tim putom hode; čak i ako su bezumni, neće zalutati. Ondje neće biti lava niti će ikakva grabežljiva zvijer na nju stupiti (nikakve zle vladavine, institucije ili vlasti); neće se ondje naći, nego će njome hoditi otkupljeni. I oni za koje je Gospodin platio otkupninu [čovječanstvo podignuto iz mrtvih] vratit će se i doći na Sion (Božje kraljevstvo na zemlji kojim se vlada s neba) s pjevanjem; vječna će radost biti nad njihovim glavama; zadobit će radost i veselje, a tuga i uzdisanje pobjeći će.*

Put pravednosti bit će toliko jasan i jednostavan za razumijevanje da čak i bezumni neće zalutati u Božjem kraljevstvu.

Uloga slobodne volje u Božjem planu

Iako Božji plan pruža svakoj osobi potpunu, pravednu i informiranu priliku za spasenje, Biblija također uči da Bog nikoga ne prisiljava da prihvati uvjete koji se traže za vječni život. Slobodna volja središnje je načelo Božjeg ophođenja s čovječanstvom. On želi dragovoljnu, razumnu poslušnost umjesto iznuđene odanosti. U kraljevstvu će svaki pojedinac biti potpuno prosvijetljen i sposoban birati, bez obmana i ograničenja sadašnjeg vremena. Oni koji slobodno izaberu prihvatiti Božju ponudu dobit će vječni život. Oni koji je ustrajno i svjesno odbacuju, čak i nakon potpunog razumijevanja zahtjeva, konačno će biti uništeni (vidi Ponovljeni zakon 30:19; Otkrivenje 20:15).

To nije univerzalno spasenje, nego univerzalna prilika. Božja ljubav i pravda osiguravaju da će se poštivati izbor svake osobe te da nitko neće moći tvrditi da mu je uskraćena pravedna prilika za život.

Ključne misli

- U Božjem kraljevstvu ljudi će učiti i primjenjivati Božja mjerila, pomažući jedni drugima da napreduju prema moralnom i duhovnom savršenstvu.
- Put pravednosti bit će jasan svima.
- Slobodna volja svakog pojedinca bit će u potpunosti poštovana.

SLAVA BOŽJA

1. DIO

Božji otisci prstiju

U svojoj potrazi za dokazima o spontanom nastanku života i njegovu evolucijskom razvoju znanstvenici su pronašli otiske prstiju diljem svemira — Božje otiske prstiju. Fino ugođeni zakoni upravljaju svemirom i Sunčevim sustavom isključivo radi omogućavanja bujanja života na Zemlji. Zemlja je pogodan dom za čovjeka zahvaljujući djelu inteligentnog Stvoritelja.

Parametri za život na Zemlji

Znanstvenici su zapravo identificirali više od 188 parametara unutar našega Sunčeva sustava i 38 parametara drugdje u svemiru. Svaki je od tih parametara toliko precizan da nije mogao nastati slučajno. Na primjer:

- Da je jaka nuklearna sila smanjena za samo dva posto, jezgre s više protona ne bi se mogle održati zajedno. Vodik bi bio jedini element u svemiru jer atom vodika ima samo jedan proton i nijedan neutron u svojoj jezgri.
- Da je jaka nuklearna sila povećana za samo dva posto, protoni i neutroni vezali bi se za mnoge druge protone i neutrone. Ne bi bilo vodika — samo drugih teških elemenata. Kemija života ne može postojati bez vodika, a opet joj je potrebno više elemenata od vodika.
- Da je gravitacijska sila smanjena, zvijezde bi bile toliko hladne da se nuklearna fuzija, mehanizam oslobađanja energije u jezgrama zvijezda, ne bi pokrenula.
- Da je gravitacijska sila povećana, zvijezde bi bile prevruće te bi brzo i neravnomjerno izgorjele.
- Da je gustoća mase — otprilike sto milijardi bilijuna zvijezda u svemiru — smanjena, svemir bi sadržavao samo vodik i helij.
- Da je gustoća mase svemira povećana, svemir bi sadržavao samo elemente teže od željeza. Ugljik, kisik i dušik, koji su neophodni za život, mogući su samo u prostranom svemiru s milijardama zvijezda.
- Da je elektromagnetska sila povećana ili smanjena, molekularno vezivanje bilo bi nedostatno. Kad broj elektrona ne bi bio jednak broju protona s točnošću od jednoga dijela u 10^{40} ili većom, elektromagnetska sila u svemiru toliko bi nadvladala gravitacijsku silu da galaksije, zvijezde i planeti nikada ne bi mogli nastati.

Jedan dio u 10^{40} ilustriran je na sljedeći način:

Prekrijte cijeli sjevernoamerički kontinent kovanicama naslaganim sve do Mjeseca (oko 370 000 km). Napravite milijun drugih hrpa kovanica jednake veličine. Obojite jednu kovanicu u crveno i sakrijte je u tih milijardu hrpa. Vjerojatnost da osoba s povezom preko očiju izvuče crvenu kovanicu iznosi jedan prema 10^{40}. To je samo jedan od fino uravnoteženih parametara nužnih za život na planetu Zemlji. (1)

Dodatni parametri za život na Zemlji

Položaj Zemlje u svemiru jedinstven je. Gotovo sve galaksije odgovarajuće dobi, veličine i tipa za podržavanje života nalaze se u kuglastim skupovima (sfernim sustavima s više od 100 000 zvijezda). Iako sadrže milijune zvijezda, te su zvijezde presiromašne metalima da bi imale unutarnje planete velike poput Zemlje. Ti skupovi sadrže i divovske zvijezde koje su prevruće za održavanje života i preblizu jedna drugoj da bi omogućile stabilne planetarne orbite.

Umjesto u kuglastom skupu, Mliječna staza nalazi se u rijetko naseljenom dijelu svemira bez gravitacijskih utjecaja susjednih galaksija. Ta je neaktivnost bila glavni čimbenik stabilizacije naše galaksije i orbite našega Sunca te je smanjila izloženost Zemlje zračenju.

Položaj Zemlje u našoj galaksiji omogućuje pogled na svemir „sa sjedala uz prozor”. Da je naš Sunčev sustav imalo bliže središtu Mliječne staze, Zemlja bi bila izložena smrtonosnim rendgenskim zrakama i sudarima s tisućama kometa i asteroida. Gusto zbijene susjedne zvijezde izbacile bi Zemlju iz orbite unutar zone nastanjivosti. Da se nalazi dalje od središta naše galaksije, naš Sunčev sustav sadržavao bi nedovoljno teških elemenata za nastanak planeta koji podržava život.

Naš Sunčev sustav sigurno je izoliran između dvaju spiralnih krakova Mliječne staze. (2) Unutar spiralnih krakova gustoća zvijezda dovoljno je visoka da poremeti orbite planeta poput Zemlje. Zvijezde superdivovi smještene unutar spiralnih krakova izložile bi planete slične Zemlji zračenju dovoljno intenzivnom da ošteti njihove atmosferske slojeve. Spiralni krakovi puni su plina i prašine koji bi nam zaklonili pogled. Međutim, Zemljin položaj između spiralnih krakova omogućuje nam da vidimo ostale dijelove naše galaksije i nekoliko stotina milijardi drugih galaksija u svemiru. Zemlja se sigurno nalazi „uz prozor" koji pruža jasan pogled na svemir.

Sunčev orbitalni položaj štiti planet Zemlju. Naše Sunce gotovo ne odstupa od svoje kružne orbite oko središta Mliječne staze ni od ravnine diska naše galaksije. (3) Ostale zvijezde u našoj galaksiji pokazuju velika odstupanja od svojih orbitalnih putanja nasumičnim kretanjima gore-dolje, naprijed-natrag i slijeva nadesno. Sunčeva mala odstupanja od orbitalne brzine, od samo 13,4 km/s, sprječavaju naš Sunčev sustav da se previše približi spiralnim krakovima (4–5) i štite nas od smrtonosnog zračenja iz jezgre naše galaksije te kataklizmičkih smrti obližnjih zvijezda. Naše je Sunce naizgled prosječna zvijezda. Međutim, kako bi moglo imati planet prikladan za život kakav poznajemo, znanstvenici danas smatraju da Sunce ne bi smjelo biti više od 17 % manje ili 10 % veće.

Zemlja zauzima jedinstveno povoljan orbitalni i planetarni položaj. Zemljina je orbita stabilna i ne ometaju je divovski susjedni planeti. Da je Zemlja samo pola posto bliže Suncu, doživjeli bismo nezaustavljiv učinak staklenika. Da je samo četiri posto bliže Suncu, oceani se nikada ne bi kondenzirali, a Zemljina bi klima poprimila obilježja negostoljubive klime Venere. Da je samo jedan posto dalje od Sunca, Zemlja bi postala smrznuti ledeni planet poput Marsa i vanjskih planeta, a atmosferski bi staklenički plinovi postali gušći. Pluća ne bi mogla funkcionirati pri tlaku zraka višem od onoga na Zemljinoj površini. (6)

Zemlja je upravo na odgovarajućoj udaljenosti od Sunca za složeni život, što osigurava da voda blizu površine ostane u tekućem stanju, bez isparavanja ili smrzavanja — a ipak je dovoljno daleko da izbjegne plimno zaključavanje.

Mjesec utječe na opstanak života na Zemlji na tri načina: uzrokovanjem plime i oseke, stabilizacijom nagiba Zemljine osi i usporavanjem Zemljine rotacije. (7) Mjesečeva gravitacijska privlačnost regulira oceanske plime, pridonoseći čišćenju morskih voda i obnavljanju hranjivih tvari u njima.

Veličina i udaljenost Mjeseca upravo su onakve kakve trebaju biti da bi stabilizirale nagib Zemljine osi pod kutom od 23,5° i spriječile lutanje osi uslijed gravitacijskog privlačenja Sunca i Jupitera. (8) Nagib Zemljine osi ključan je čimbenik održavanja blage klime i reguliranja količine sunčeve svjetlosti u polarnim i ekvatorijalnim područjima.

Planet Merkur, čija je os gotovo okomita na orbitalnu ravninu i koji je najbliži Suncu, ima iznimno vruću površinu na horizontu i iznimno hladne površine na polovima. Nasuprot tome, planet Uran ima nagib osi od 90°, pri čemu je jedan pol izložen sunčevoj svjetlosti pola godine, dok drugi ostaje u tami.

Mjesec je veličine gotovo jedne trećine Zemlje. Svi ostali planeti u Sunčevu sustavu imaju mjesece čija je masa zanemariva u usporedbi s masom njihova matičnog planeta. To nije slučaj sa Zemljom. Sustav Zemlja–Mjesec vrlo je snažno utjecao na Zemljino magnetsko polje, čineći ga stotinu puta većim nego što bi trebalo biti. To magnetsko polje obavija Zemlju nevidljivim štitom koji odbija mnoge čestice opasne za život koje dolaze sa Sunca.

Jupiter štiti život na Zemlji. Jupiter je deset puta veći od Zemlje i 318 puta masivniji. Zadržao je stabilnu orbitu oko Sunca, gravitacijski se uravnotežujući s ostalim planetima. Da Jupiterova orbita nije stabilna, gravitacijski bi poremećaji izbacili planete iz Sunčeva sustava te bi oni izmaknuli gravitacijskom privlačenju Sunca. Planet na kojem postoji život, izbačen u svemir, ne bi imao izvor topline ni energiju sunčeve svjetlosti za fotosintezu.

Da je Jupiter udaljeniji od Zemlje ili manje masivan nego što jest, Zemlja bi bila toliko izložena sudarima s asteroidima i kometima da život ne bi mogao opstati. Poput stražara, Jupiter uklanja zalutala tijela iz našega Sunčeva sustava. Da je Jupiter imalo bliže Zemlji ili masivniji nego što jest, njegova bi gravitacija izvukla Zemlju izvan zone nastanjivosti i stabilnosti.

Izvanredan planet Zemlja. Zemljina atmosfera ima odgovarajuću temperaturu, sastav i tlak za biljni i životinjski život. Atmosfera sadrži odgovarajuću količinu kisika za fotosintezu te upravo dovoljno ugljikova dioksida i ostalih plinova za očuvanje života.

Kisik je najzastupljeniji element na cijeloj Zemlji (45 % po masi i 85 % po volumenu). No u atmosferi je vrlo reaktivan plin koji bi u atmosferi terestričkog planeta bez života postojao samo u tragovima. (9)

Tri Zemljina ozonska sloja savršeno su uravnotežena. U mezosferi (vanjskom sloju) odgovarajuća količina ozona potrebna je za reguliranje kemijskih reakcija i kemijske cirkulacije bitne za život. U stratosferi (srednjem sloju) premalo ozona dopustilo bi prolazak previše ultraljubičastog zračenja do Zemljine površine, što bi rezultiralo smrću mnogih biljnih i životinjskih vrsta. Previše ozona smanjilo bi količinu ultraljubičastog zračenja koje stiže do Zemljine površine, ometajući proizvodnju hranjivih tvari u biljkama i vitamina u životinjama. U troposferi (najbližem sloju) minimalna razina ozona potrebna je za čišćenje atmosfere od prirodnih onečišćujućih tvari. Previše ozona u troposferi poremetilo bi disanje životinja. (10)

Zaključak

Čudesni parametri za život na Zemlji fino su ugođeni u zakone koji upravljaju ne samo našim Sunčevim sustavom nego i svemirom. Nedavno je astrofizičar Carl Sagan procijenio da u našoj galaksiji postoje milijuni planeta sposobnih za održavanje života. No 188 parametara za život na Zemlji čini Saganove procjene pukim nagađanjem. Stoga je profesor Ben Zuckerman, evolucionist s UCLA-e, uzvratio da je Zemlja jedinstvena u cijeloj našoj galaksiji. (11)

Peter Ward, profesor geoloških znanosti na Sveučilištu Washington, i Donald Brownlee, profesor astronomije na istom sveučilištu te glavni znanstvenik NASA-ine misije Stardust, u svojoj visoko cijenjenoj knjizi Rijetka Zemlja (Rare Earth) zaključili su da je životinjski svijet na Zemlji prava rijetkost u svemiru. „Gotovo svi okoliši u svemiru užasni su za život. On može postojati samo na mjestima poput Edenskog vrta, kao što je Zemlja.” (12) Zapravo, Zemlja bi lako mogla biti jedino mjesto na kojem životinjski svijet doista postoji.

Godine 1974. Brandon Carter, britanski matematičar, skovao je izraz „antropno načelo” (anthropic principle). Antropno načelo kaže da svemir izgleda „dizajniran” za ljudski život. Sva kozmologija upućuje na to. (13)

Bilješke

1. James S. Trefil, Trenutak stvaranja (The Moment of Creation) (New York: Collier Books, MacMillan, 1983), 127–137.
2. Ray White III i William C. Keel, „Izravno mjerenje optičke dubine u spiralnoj galaksiji”, Nature 359 (1992), 129–130. 3. Guillermo Gonzales, „Je li Sunce anomalija?” Astronomy & Geophysics, 1999. 4. Walter Dehnen i James J. Binney, „Lokalna zvjezdana kinematika iz Hipparcosovih podataka”, Monthly Notices of the Royal Astronomical Society 298 (1998), 387–394. 5. O. Bienayme, Astronomy and Astrophysics 341 (1999), 86. 6. Michael Denton, Sudbina prirode (Nature’s Destiny) (New York: The Free Press, 1998), 127–131. 7. Peter D. Ward i Donald Brownlee, Rijetka Zemlja (Rare Earth) (New York: Copernicus, Springer-Verlag, 2000), xxviii, xxvii, 222–226. 8. Isto., 36–40. 9. Isto., 245. 10. Paul Crutzen i Mark Lawrence, „Ozonski oblaci nad Atlantikom”, Nature 388 (1997), 625. 11. J. Achenbach, „Život izvan Zemlje”, National Geographic, siječanj 2000., 29. 12. New York Times, 8. veljače 2001., F1. 13. Brandon Carter, Koincidencije velikih brojeva i antropno načelo u kozmologiji (Large Number Coincidences and the Anthropic Principle in Cosmology) (Boston, MA: Dordrecht-Holland, D. Reidel, 1974), 291–298.

POSEBNA PONUDA ZA ČITATELJE!

DOBIJTE SVOJU BESPLATNU TISKANU KNJIGU!

Vaš vodič kroz dublja istraživanja o pravoj prirodi našeg Spasitelja i Njegovoj otkupnini.

Naručite odmah, potpuno besplatno i bez ikakvih obaveza!

KONTAKTIRAJTE NAS:

info@istrazivacibiblijeuhrvatskoj.com

098-199-4362

Do isteka zaliha.

Istraživači Biblije u Hrvatskoj | www.istrazivacibiblijeuhrvatskoj.com

POŠALJITE NAM PORUKU I PREUZMITE KNJIGU BESPLATNO BRZOM POŠTOM!

Poruka Sedmog Anđela, 2026.